

Literacy Class: Level 2
(Unit 2)

Literacy Class: Level 2

(Unit 2)

Sadri
Assam, India

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

You are free to make commercial use of this work. You may adapt and add to this work. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

Adapted from original without a copyright notice, *Literacy Class: Level 2 (Unit 2)*. Licensed under CC BY 4.0.

লিখক-বিলিয়ম ধান

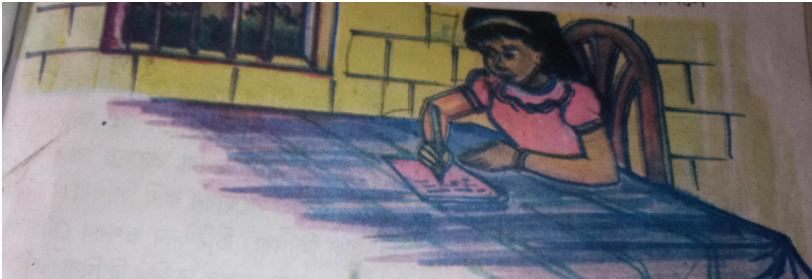
স্কুলমে কাঠ মিস্ত্ৰি একঝান কাঠকেৰ বস্তু বানাত ৰাখে। হাপ চ্ছুটি চামায়মে মিস্ত্ৰি টাকেৰ চামনে মাকন ঠিয় হয় কে বেৰেঞ্চ বানাইক টাকে দেখাত ৰাহে।ওটা চামাই মে প্ৰধান চিখক মিস্ত্ৰিকেৰ চামনে আলাই।ওখে দেইখ কে মিস্ত্ৰি ঝান একটা কাগজ নিকলাই কে দেই কে কাহলেই-“ছাৰ,এখানকেৰ কাৰাল কামকেৰ পাইকলগীয়া পাইচা কেৰ হিচাপ।”প্ৰধান চিখক ঝান কাগজ টাকে দেইখ কে পাইচা অলপ দেলাই।ও টাকে দেইখ কে মাকন আচৰিত মানলাই-ঘাৰে দেখোন ওৱ কাম কাইৰ কে মাই ওকাৰ কে চাহায় কাৰেলা,ও ৰকম হলে ওৱ মাই ওকাৰ কে পাইচা খজেক পাৰে!স্কুল চ্ছুটি কেৰ পিছে মাকন ঘাৰ আলাই।মাই ওকাৰ নিকলাই দেৱাল ভাত টাকে জালদি জালদি খলাই।বাচ্চাল চবকে টাইক কে চামটাই ৰাখলাই ভাত খাৱাল বাচন চব কে ধলাই আৰ্ বাডু কাৰলাই।ওকাৰ পিছে মাকন পাঢ়েক টেবুল মে গেলাই আৰ্ একটা কাগজ লেইকে ও কাৰাল কামকেৰ হিচাপ দেই কে মাই ওকাৰ কে ই ৰকম লিখলাই-কাম কাৰলে যে পাইচা পোৱাইলা ওটকে আইজ জান ল্।মইঅ ঘাৰে কাৰাল কাম খাতিৰ পাইচা পাইক লাগে।বাচন ধৱাল খাতিৰ এক টাকা আৰ্ ঘাৰ বাডু কাৰাল খাতিৰ দুই টাকা মখে দেবে।মই আইজ কাম কাৰাল খাতিৰ পাইক লগীয়া পাইচা কেৰ হিচাপ দেল্।কাগজ টাকে মাই ওকাৰ কেৰ হাত মে দেই কে কাহলেই-“মা,এইটা মই পাইক লগীয়া পাইচা কেৰ হিচাপ”ও ৰকম কাই কে খেলেক লে গেলাই চানঝে পাঢ়েক চামাই মে মাকন কেৰ ভাই বিপ্লব ওকাৰ হাত মে একটা খাম দেই কে কাহলেই-“দিদি,এইটা মা তখে দেইক দেহে।মাকন জালদি জালদি খামটা খইল কে তিনটাকা পাইচা আৰ্ একটা কাগজ পালাই।টাকা পাইকে বহুত ফুৰতি পালাই।আৰ্ ও চিঠিতাকে পাঢ়েক ধাৰলাই মৰম কেৰ মাকন,মৰম লেবে।তৰ চিঠি তাকে পাঢ় ল্।মইঅ চিঠিকেৰ চাংগে তৰ খাতিৰ কাৰাল কাম কেৰ হিচাপ দে হ্ পাইঢ় লেবে।ওকাৰ আঘে চিঠি কি ৰকম লিখনা ওখে চুন চিঠি যদি তৰ বাপ কে লিখবে হলে “পূজনীয়”বা “শ্ৰদ্ধেয়” আৰ্ মখে লিখলে“পূজনীয়া”বা“শ্ৰদ্ধেয়া”বইল কে চানমান কাইৰকে লিখবে।আৰ চট্ কে লিখলে “মৰমৰ”আৰ্ চাংগ কে লিখলে“প্ৰিয়”বুইল কে লিখবে।

চ্চিঠি টাকেৰ ওপাৰ কেৰ ভাতখিয়া হাতকেৰ কণা মে জাহা চে লিখাখি
হোৱাকেৰ নাম আৰ্ নিচ্ছে তাৰিখ।এখান অলপ জাঘা চ্ছইড্ কে ভাল-বেয়া
জানাবে।ওকাৰ পিচ্ছে তই কাহেক খজাল কথা আৰ খা-খবৰ
জানাবে।লিখাল চেচ হলে “ইতি” লিখকে নিচ্ছে নিজৰ নাম দেবে।চ্চিঠি
টাকে ডাক ঘাৰচে ভেজেক হলে খামমে ভৰাই কে জাহা ভেজবে ওকাৰ
নাম আৰ্ ঠিকনা লিখবে।আৰ্ খামকেৰ ওলটা ফালে নিজৰ নাম আৰ্
ঠিকনা লিখবে।ডাক ঘাৰচে চ্চিঠি ভেজলে ডাক টিকেট লাগাইক
হইলা।ডাক ঘাৰচে কিনকে খাম মে লাগাইকে ভেজবে।তৰ কামকেৰ পাইচা
দেই ভেজল্অ।এখান মৰ কামকেৰ হিচাপ দেলঅ ।তখে চটচে ডাঙৰ কাৰ
ল্ ।লোগা ধই দেলঅ ভাত বানাই কে থিয়ালঅ ।বেমাৰ মে নাই নিন্দাই কে
তখে গটেই ৰাতি ৰখলঅ ।এই কাম চবকেৰ বিনিময় মে তৰ চে মৰম কেৰ
বাহিৰে কন্অ নাই খইজঅ ।তখে মৰ আচ্চিৰ্বাদ দেল্।

ইতি

তৰ 'মা'

চ্চিঠি পাইড্কে মাকন লাজ পালাই আৰ্ মাই ওকাৰ কে তিন টাকা ঘূৰাই
দেলাই।আৰ্ মাই ওকাৰ ঠিনচে চ্চিঠি কি ৰকম লিখেক লাগে চিখ কে
মাকন বহুত ফুৰ্তি হলই।

চাৰাল

১/সঁচা আৰু মিচছা।

ক)মাকন স্কুল জাত ৰাহে।

খ)মাকন ওকাৰ মাই কে চিঠি লিখ ৰাহে।

গ)মাকন মাই ওকাৰ কে কাম কাৰাল খাতিৰ তিন টাকা খইজ ৰাহে।

ঘ)মাকন চিখয়িত্ৰী ৰাহে।

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা

ক)প্ৰধান চিহ্নক কেখে পাইচা দেলাই ?

খ)মাকন কেখে চিঠি লিখ ৰাহে ?

গ)স্কুল মে কে কাম কাৰাত ৰাহে ?

ঘ)মাকন কে মাই ওকাৰ কেই টাকা পাইচা দেই ৰাহে ?

মানৱ জীৱানকেৰ দচৰা
 এক নাম হ'লাক চংগ্রাম।
 চংগ্রাম বিনা মানৱা
 প্ৰাগতিচীল জাগাতমে
 নাই ৰাহি বেছি দিন।
 আৱা;নিকাইল আৱা,
 লেইকে মানমে
 চাহাঁচকেৰ প্ৰাতিক।
 পাঢ়াল আৰ গাঁৱাৰ
 য়াৱান-বুঢ়া,
 বুঢ়ী আৰু চহুড়ী মান
 চৰে আৱা নিকাইল।
 লুইট লেৱা তহৰে মানকেৰ
 লাহুকে-পানী কাৰা,
 হাড়কে-মাটি কাৰা
 যোগ্য প্ৰাপ্য।
 চইচ্চকে দেখা একবাৰ,
 স্বাস্থ, মাগাজচে
 পাইক লাগাত ৰাহে কি?
 আৰু পালা কি.....?
 যদি---
 নাই কাৰবা চংগ্রাম
 চুইত ৰাহবা ঘাৰে
 তবে হলে;
 জাইন ৰাহা
 ত'হৰেকেৰ চাংগে---
 একটা বাড়া জাইতকেৰ
 আইজকেৰ জাগাতমে
 নাই ৰাহি ক'ন চিন-চ্ছাব।
 নাই ডাৰাৱা
 চাংকোচ নাই কাৰবা,

আৱা নিচাইককে
 চৰে মিলকে
 কাইৰ যাবই-
 জাইত লাগিন
 কাড়ুৱা চাংগ্রাম।

লিখক-বিমল বনিয়া

জীৱানকেৰ ডংগা

লিখক-বিমল বনিয়া

জীৱান ডঙাকেৰ
বইঠা মাইৰ মাইৰকে
যাব মই উপাৰ
যাহাঁ নাইখে কান্দা-ৰাৱা
আহে মাত্ৰ চুখ-চান্তি
হৃদয় ভাৰাল।
যাহাঁ নাইখে
নিজাৰ আৰ্ প'ৰ
লভ -লালচ্ছ হিংচা-ঘৃণা
যাহাঁ নাইখে,ভোক পিয়াচ
মৃত্যুকেৰ ভয়-ডাৰ
যাব মই উপাৰ।
চান্তিকেৰ নাদী বাহাল
প্ৰেমকেৰ টৌ খেলাল
বাদৰিকেৰ আড়াতমে লুকাল,
ফুলকেৰ চুগন্ধমে ভাৰাল
অহে চাৰাগ ঠাই।
আৱা যাবই
আনন্দচে জীৱানকেৰ উপাৰ
যাহাঁ আহে মাত্ৰ
চুখ -চান্তিচে ভাৰাল
আনন্ত জীৱান।

চাৰাল

১/খালী জাঘা পূৰ কাৰা

ক)মানাৰা জীৱানকেৰ দচৰা এক নাম হ'লাক _____।

খ)লাহুকে-পানী কাৰা ,হাড়কে-মাটি কাৰা _____।

গ)আৱা;নিকাইল আৱা,লেইকে মানমে !চাহাঁচকে _____।

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা

ক)জীৱান ডংগা কেৰ লিখক কে ?

খ)জীৱান ডংগা কেৰ কি চলাই কে লিখক উপাৰ যাব কাহাথে ?

গ)চুখ-চান্তিচে কি ভাৰাল আহে ?

ঘ)কবিয়ে কি কেৰ প্ৰাতিক লেইকে চংগ্ৰাম কাৰেক কাহাথে ?

লিখক-বিলিয়ম ধান

আব্দুলকৈৰ বাপ একঝান খেতিয়ক ৰাহে। আদৰ্শ খেতিয়ক ৰূপে ও চাৰকাৰ
চে চানমান লাভ কাইৰ ৰাহে। কাইল ও নাতুন টেকটৰ কিনকে
আনলেই। কথাটাকে আব্দুলে স্কুল কৈৰ চাংগ মানকে কাইলেই।

পিছে দিন ফাইজ ৰে উজ্বল আৰু চংগীতা আব্দুলকৈৰ ঘাৰ আলাই। ওচৰ
আব্দুল হৰ কৈৰ টেকটৰ দেখলাই। আব্দুল কৈৰ ভনি উজ্বল হৰকে ওচৰ
কৈৰ খেতি পাখাৰ মে লেই গেলাক। চেকান আব্দুলকৈৰ বাপ টেকটৰ চে মাটি
জতাত ৰাহে। বাপ ওকাৰ কৈৰ নাজিক মে আব্দুল ফুৰ্তি চে বাইঠ ৰাহে।

“বাঃ! কি ধুনীয়া টেকটৰ “-উজ্বল কাহলেই। “হামনিঅ হোৱা উঠেক
পাৰবই না?”-চংগীতাই কাহলেই। ও ৰকম মে একটা ধপ্ধপ্ আৱাজ
হলাই। আৱাজে চুইন কে চংগীতা ডাৰাই গেলাক -ইটা কি আৱাজ আকঅ
কাহলাই।

“এইটা পানী তুলেক মেচিন “-ফৰিদা কাহলেই। পাইপ চে পানী নিক লেক
দেইখ কে চংগীতাই ৰখেক নাই পাৰলাই। ও পানী লেইকে উজ্বল হৰকৈৰ
গাতাৰ মে চিটকা লাই। উজ্বল কৈৰ লোগা ভিনজাল খাতিৰ চে চংগীতাকে
ৰাগলাই। ও নাজিক মে ৰাহাল দম মাটি টাকে লেই কে চংগীতাকে চিইট
কাই দেলাই। ওটকে ফৰিদাই দেইখ কে কাহলাই-ওচৰ পচন সাৰ
হেকে। ঢেলকাই কে নষ্ট নাই কাৰা।

উজ্বল পুচ্ছলৈ- "পচন সাৰ "মানে কি ?টেকটৰ টাকে ৰখাইকে আব্দুল কেৰ বাপ নাইম কে আলেই।মৰম চে উজ্বল কেৰ গাতাৰ মে হাত দেই কে ওখে কাহেক ধাৰলৈ- "ফেইক দেৱাল জাবৰ চব কে গাড়া খইন কে তইপ দেলে পচন সাৰ হয়লা।পচন সাৰ দেলে খেতি ভাল হয় লা।আব্দুল কাহলাই- "বা সাৰ কেৰ কথা পিছে কাহবে ,আঘে ইচব কে টেকটৰ মে ওঠাৰ।"চংগীতা হাত মে ধাইৰ কে ফৰিদাকে কাহলাই - "চ্চাল টেকটৰ মে উঠবই।"

বৰ্তমান জীৱন মে খেতিয়ক ৰাইজ লাগিন টেকটৰ খেতি কাৰেক লে বহুত প্ৰয়োজনীয়। টেকটৰ নাই হলে চে খেতি কাৰেক বহুত দিগদাৰ হৱেলা টেকটৰ চে বৰ্তমান চব খেতি কাৰায় হয় লা।অহে লাগিন টেকটৰ কেৰ প্ৰয়োজন বহুত বেছি।

চাৰাল

১/নিচে কেৰ কথাটা কে কাহে বাতাৱা।

ক)“বা:! কি ধুনীয়া টেকটৰ “?

খ)“এইটা পানী তুলেক মেচিন “?

গ)“চ্চাল টেকটৰ মে উঠবই “?

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা।

ক)আব্দুলকেৰ বাপ নাতুন কি কিন কে আইন ৰাহে ?

খ)আব্দুলকেৰ বাপ কি ৰাহে ?

গ)আব্দুল ঘাৰে ওকাৰ চাংগ কেইৱান আই ৰাহাই ?

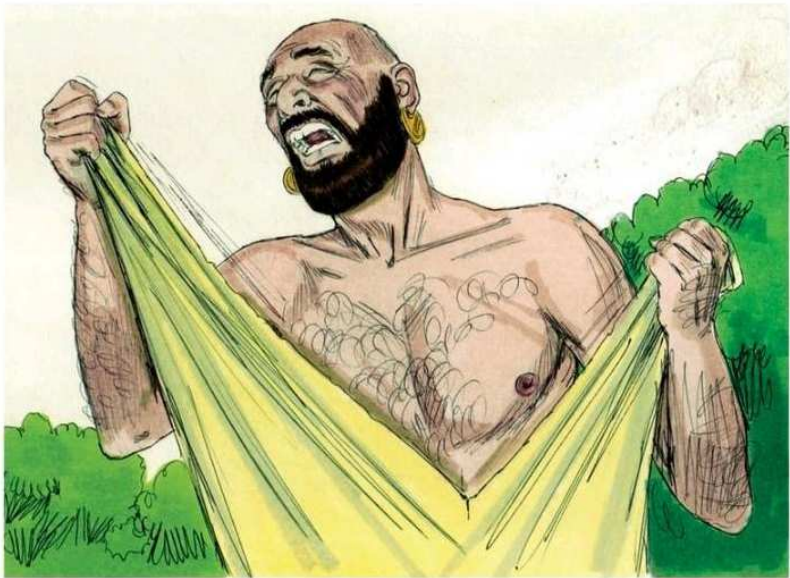
ঘ)চংগীতা আব্দুলকেৰ কে ৰাহে ?

লিখক-বিলিয়ম ধান

উচ দেচ মে ইয়োব নাম কেৰ একঝান আদমি ৰাহে।ও ঈশ্বাৰাৰ কে ডাৰয়া আৰ্ সিদ্ধ পুৰুষ ৰাহে।ইয়োব বেয়া চে আলাগ ৰাহাত ৰাহে ইয়োব কেৰ ঁঝান বেটা আৰ্ ওঝান বেটি ৰাহাই ইয়োব কেৰ বহুত ধান চামপাতি ৰাহে ।ও খাতিৰ পূব দেচমে বাকী আদমী মানচে ইয়োব মাহান ৰাহে। চবদিন পালক্ৰমে বেটা ওকাৰ ঘাৰ মে খানা খাইনা খানা কেৰ চামাই ইয়োব বেটি ওকাৰ মানকঅ বলাই লা ।ইয়োব কেৰ বেটা মান ঈশ্বাৰাৰ চে দুৰ হয় জাবাই কাইকে ৰজ্ হোম বলি দেলা।একদিন ঈশ্বাৰাৰ কেৰ সন্তান চব ঈশ্বাৰাৰ কেৰ পাচ যাই ৰাহাই চেখান চায়তান গেলাই।ঈশ্বাৰাৰ চায়তান কে পুচ্ছলাই তই কাহা চে আলে।চেখান পৃথিবী মে ঘোইৰ চালাত ৰাহ কাহলেই চেখান ঈশ্বাৰাৰে কাহলাই ইয়োব কে নাই দেখলে ন ওকাৰ বকম সিদ্ধ পুৰুষ,ঈশ্বাৰাৰ কে ডাৰয়া আৰ্ বেয়া চে আলাগ ৰাহাল আদমী হেকে।চেখান চায়তান কহলেই ও বিনা লাভে তখে চেৰা নাই কাৰেখে ,তই ওকাৰ চাইৰ্ দিগে বেড়া দেই ৰাইথি ।তই ওকাৰ চে হাত হাটাই কে দেখ ।ঈশ্বাৰাৰে চায়তান কে উত্তৰ দেলাই তই ইয়োব কেৰ চব কোচ কে চ্ছুৰেক পাৰিছিল। কিন্তু ইয়োব কে নাই চ্ছুবে।চেখান চায়তান ঈশ্বাৰাৰ কেৰ চামনে চে চাইল গেলাই।একদিন ইয়োব কেৰ বেটা বেটি ওকাৰ মান ইয়োব কেৰ ডাঙৰ বেটা ঘাৰে খানা খাইক চেখান ইয়োব ঠিন ইয়োব কেৰ দাচ একঝান কাহলেই গাৰু চব হাল টানাত ৰাহাই আৰ্ ,গাধী চব নাজিক মে চ্চাৰাত ৰাহাই ওৰকমে চিৰায়ীচব আক্ৰমণ কাইকে চব লেই গেলাই ।আৰ্ দাচ মানক তাৰুৱাল চে মৰায় দেলাই।ও কাহতে ৰাহেক মে আৰ্ একঝান কাহলেই আকাচ চে আগুন গিৰ কে মেৰ আৰ্ দাচ মানকে চেচ কাইৰ দেলাই।ও কাহতে ৰাহেক চামাই মে আৰ্ একঝান আলাই কলদীয়া চব তিন দল হৈ কে উট চব কে আক্ৰমণ কাৰলাই আৰ্ দাচ চব ক মাৰলাই ।ও কাহথে চ্চামাই মে আৰ্ একঝান আই কে কাহলাই যে তৰ বে টা বেটি একটা ঘাৰে খানা খাইক চামাই মে হাৱা আইকে ঘাৰ টা গিৰ কে চব মইৰ গেলাই। চব কথা চুইন কে ইয়োব নিজৰ কুৰতা ফাইড় কে মাথা খুৰাই কে ,মাটি মে গিৰ কে দাঙাৱাত কাইৰ কে কাহলাই ।মাই কেৰ পেট চে ক'ন নাই লেইকে আই ৰাহ ক'ন নাই লেইকে যাব।ঈশ্বাৰাৰে দে ৰাহে ওহে লেগলাই ওকাৰ নাম ধন্য হওক।এই চব চুইন কে ইয়োব পাপ নাই কাৰলেই।আৰ্ একদিন ঈশ্বাৰাৰ কেৰ সন্তান চব ঈশ্বাৰাৰ ঠিন যাই ৰাহাই চেখান চায়তান যাই পুহচলাই।

ঈশ্বৰাৰে চায়তান কে পুচলাই তই কাহা চে আলে।চায়তানে কাহলেই মই পৃথবী ঘোইৰ কে আল।চেখান আৰ্ ঈশ্বৰাৰে চায়তান কে কাহলেই মৰ দাচ ইয়োব কে নাই দেখাথি ও একঝান মৰ চাচ্ছা চেৰক হেকে তই ওকাৰ চব চেচ কাইৰ দেলে হলঅ ও মখে নাই চ্ছইড় হে।চায়তানে কাহলেই তই ওকাৰ হাড় আৰ্ মাংচ মে চ্ছু চেখান

ঈশ্বৰাৰ কাহলেই ও তৰ হাত মে আহে কিন্তু তই ওকাৰ প্ৰাণ কে নাই চ্ছুবে।চেখান চায়তান ইয়োব কে মাথা চে গৰ তাকলে খাচু আনলেই।উটকে দেইখ কে ইয়োব কেৰ ঘাৰণি ওকাৰ এখান্ তই ঈশ্বৰাৰ কেৰ চেৰা কাৰাত বাহবে নেকি তই ওখে চ্ছড় আৰ্ মৰ।ইয়োবে কাহলেই হামি ঈশ্বৰাৰ চে অকল মংগলহে পাবই নেকি অমংগলঅ পাইক লাগে।হলেঅ ইয়োব মুখ চে পাপ নাই কাৰলেই।ইয়োব কেৰ বিপদ কেৰ কথা চুইন কে ওকাৰ তিন ঝান চ্চাংগ ওখে দেখেক আলাই কিন্তু ওচব দুৰ চে চ্চিন নাই পালাই।পাচ্ছে আইকে ওকাৰ অবস্থা দেইখ কে কান্দলাই আৰ্ ওচব চাত দিন চাত ৰাতি ইয়োব চ্চাংগে মাটি মে বাইঠ ৰাহলাই।কেহ ক'ন নাই কাহলাই কাৰণ ওচব ওকাৰ দুখ বহুত বেছি দেখলাই।

চাৰাল

১/সন্ধি ভাঙাল চব্দ মানকে পাঢ়া আৰ পাঠচে চব্দ লেইকে সন্ধি ভাঙা।

ক)আক্ৰমণ (আক +ৰমণ)

খ)গাধী (গাধ +ঈ)

গ)দাপুৱাত (দান্দ+আৱাত)

২/খালী জাঘা মে উওৰ লিখা

ক)ইয়োব কেৰ চাৰিৰ মে কি হয় ৰাহে ?

খ)ইয়োব কেখে বিচৱাচ কাৰাত ৰাহে ?

গ)ইয়োব কেৰ কেইবান বেটা বেটি ৰাহাই ?

ঘ)ইয়োব কেৰ কেইবান চাংগ্ ওখে দেখেখ আয় ৰাহায় ?

লিখক-বিলিয়ম ধান

বেলা-হাৱা, মৰ গাতাৰ মে কিন্তু বহুত চাক্তি আহে।
 হাৱা-মৰা গাতাৰ মে বহুত চাক্তি আহে।
 বেলা-ৰাহেক পাৰে কিন্তু, মৰ চামান কেকৰা নাইখে।
 হাৱা-তই কাহলে হোই নেকি? মৰহে চাক্তি বেছি। অলপ লৰ-চৰ কাৰলেই
 লোগা-ফাটা, ধুলা-বালি উড়িয়াই লেই যাওঁনা।
 বেলা- উট ত একধাম চটঅ কাম। মই অলপ বেছি ৰাউদ দেলে পৃথিৱী
 কেৰ চবে কষ্ট পাইনা।
 হাৱা- মৰ কথা চুন। মই ইচ্ছা কাৰলে গাচ্ছ, ঘাৰ, দুৰা চব কে ভাইও কে চেচ
 কাইৰ দেৱনা।
 গাচ্ছ-তুহনি ই ৰকম কাজিয়া লাগলে লাভ নাই হোই। ওকাৰ চে কেকাৰ
 কেটনা চাক্তি আহে প্ৰমাণ দেখবৈ আৱা। (বেলা আৰু হাৱা কথাটা মে মান্তি
 হলই)
 বেলা আৰু হাৱা একে চাংগে-হু হু তই ঠিকে কাহাথি। হলে অহে টাকে কাৰাল
 যাওঁক। (ও চামায় মে ৰাস্তা মে একবান আদমি আৱাত ৰাহে) গাচ্ছ-একটা
 কাম কাৰা। গুটা ৰাস্তা কেৰ আদমি টাকে দেখাথা নাই? ও গাতাৰ মে এৰী
 চাদৰ লেই আহে। তুহনিকেৰ যে বান ওকাৰ গাতাৰ চে এৰী চাদৰ টাকে
 গুচাইক পাৰবা ওহে চবচে বলবান বইল কে মান ব।
 বেলা, হাৱা-ও ৰকম হলে হামনি নিজৰ কাম চুৰু কাৰবই।
 গাচ্ছ-ৰহা, ৰহা। একে চাংগে নহয়, একবান একবান। প্ৰথম হাৱা চুৰু
 কাৰকচোন।
 হাৱা-এহে মই চুৰু কাৰলই। (জৰ চে হাৱা বল লাই)।
 বাটৰুৱা-উস্! এতনা হাৱা দেখে। এৰী চাদৰ টা ভাল চে মেৰীয়াই লেঅ না।
 (বাটৰুৱা গাতাৰ মে এৰী চাদৰ টা ভাল চে মেৰীয়াই লেলা। হাৱা যেতনা
 বেছি দেলা আদমী বান ও ৰকমে এৰী চাদৰ টাকে ভালচে মেৰীয়াই লেলা)

হাৰা-নাই মৰ চে নাই হোই।মই বহুত কষ্ট কাইৰ ক গাতাৰ চে আদমী ঝান
কেৰ চাদৰ টা গুচাইক নাই পাৰ ল বেলা এখান তই এ চেষ্টা কাৰ।
বেলা-ঠিক আহে ,এই বাৰ মই চেষ্টা কাইৰ কে দেখনা। (বেলা ওকাৰ গৰম
বাঢ়াই দেলাই।)

বাটৰুৱা-উস্! এতনা গৰম। চাহেক নোৱাৰা।এৰী চাদৰ টাকে গাতাৰ চে
গুচালেহে চাক্তী পাব। (বাটৰুৱা ঝান গৰম মে ৰাহেক নাই পাইকে গাচকেৰ
চ্ছাহোৰ মে জিৰালাই।

হাৰা-বেলা মই হাৰ ল।তই এ আদমী ঝান কে চাদৰ টাকে গুচাইক
পাৰলে।মৰচে তৰ হে চাক্তী বেছি।তইয়ে বলবান তই চাক্তীমান।

গাচ্ছ-বেলা,তই যদিও আইজ জিতলে বেলেগ পাৰিস্থিতি মে হাৰা অ
জিতেক পাৰে। নিজৰ নিজৰ কাম মে চবে ডাঙৰ।জীৱ জাগাত মে বেলা
যেতনা প্ৰয়োজন হাৰাকেৰ অতনাই প্ৰয়োজন।

চাৰাল

১/কাহানী চে চিখাল তিনটা নয়া চব্দ লিখা।

ক)

খ)

গ)

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা

ক)বাটৰুৱা বান গাতৰ মে কি লে বাহে ?

খ)গৰম লাগেক চামাই মে বাটৰুৱা বান কাহা জীৰালাই ?

গ)লাচ মে কে বেছি চাক্তীচালি প্রমাণ হলাই ?

ঘ) কাহানী টামে কে কে বেত চিত হৰাত ৰাহায় ?

লিখক-বিলিয়ম ধান

একটা দেচ মে একঝান আদমী কেৰ দুই ঝান বেটা ৰাহাই। দুই বেটা কেৰ মাঝে চে চটঅ বেটা ওকাৰ বাপ ওকাৰ কেৰ চাম্পাতি চে আপান ভাগ কে খজলাই। বাপ ওকাৰ দুইঅ বেটা কে আপান আপান ভাগ বাটা কাইৰ দেলাই। তাৰ পাছে বেটা ওকাৰ অলপ দিন কেৰ পাছে আপান চাম্পাতি কে বেইছে কে দুৰ দেচ চাইল গেলাই। ও হোৱা আপান চাম্পাতি চে পাৱাল পাইচা কে বেয়া বেয়া কাম মে খাটলাই আৰ্ ও বহুত লগ লগৰীয়া চাংগে আপান পাইচা কে খাৰাচ কাইকে কে চেচ কাৰলেই। যে দেচ মে ও যাই ৰাহে ওটা দেচ মে বহুত আকাল হলাই চেখান ও বহুত কষ্ট পালাই। চেখান ও যাই কে একঝান আদমী ঘাৰে চাহাৰা লেলাই। ও আদমি টা ওথে গাহৰি চাৰাইক দেলাই। চেখান ও গাহৰি চাৰাইক গেলাই আৰ্ গাহৰি দানা চে ভোখ মেটাইক চেষ্টা কাৰলেই কিন্তু ওকাৰ ভোগ নাই মেটলাই। চেচ মে ও চেতন পাই কে চ্চিন্তা কাৰলাই মৰ বাপ ঘাৰে কেতনা খাইক বস্তু আহে ঘাৰ কেৰ চাকৰ মানঅ পেট ভৰাই কে খাইক পাথাই কিন্তু মই হিয়া ভোক মে মৰাথঅ। মই লইট কে ঘাৰ যাব আৰ্ যাই কে কাহব যে স্বাৰাগ আৰ্ তৰ দেখাত মে মই পাপ কাৰলঅ। তৰ বেটা বইল কে হাকাইক কেৰ যোগ্য নহয়, মখে তৰ একটা চাকৰ ৰকম ৰাখ। পাছে ও দেচ ঘোইৰ কেৰ আপান বাপ ঠিন আলাই। বাপ ওকাৰ চবদিন চটঅ বেটা ওকাৰ কে কেখান আৰি কেখান আৰি কাইকে দেখাত ৰাহে। একদিন যেখান বাপ ওকাৰ বেটা ওকাৰ কে ঘাৰ ঘোইক আৱেক লে বহুত দুৰ চে দেখলেই চেখান ওথে দেইখ কে চ্চিন পালাই আৰ্ ওথে দেইখ কে মৰম লাগলেই আৰ্ কুইদ যাই কে ধাইৰ কে চুমা খলাই। চেখান চট বেটা ওকাৰ বাপ ওকাৰ কে কাহলেই, মই স্বাৰাগ আৰ্ তৰ দেখাত মে পাপ কাৰলঅ আপনে বেটা কাহেক কেৰ যোগ্য নহয়। কিন্তু বাপ ওকাৰ চাকৰ চবকে কাহলাই ইখে চবচে ভাল লোগা পিন্ধাৱা, ইকাৰ হাত মে আঙঠি, গৰ মে জোতা দেৱা; আৰ পোহতোলা দামৰি টা আইন কে মাৰা। আৰ্ হামনি ভোজ কাইৰকে ৰং কাৰবই। এই মৰ বেটা মৰাল হয় ক আৰ্ জীলাই; হেৰাল হই ক পাৱাল হলাই। চেখান ওচব ৰং কাৰেক ধাৰলাই। ওটা চামাই ডাঙৰ বেটা ওকাৰ পাথাৰ চে আলাই। ও আই কে ঘাৰ নাজিক পাই কে, ৰাজনা আৰ্ নাচ কেৰ শব্দ চুনলাই। চেখান ডাঙৰ বেটা ওকাৰ চাকৰ চব কে পুচলাই, এই চব ন কি হথে। চেখান ও কাইলাই, তৰ ভাই আলাক, আৰ্ তৰ বাপ তৰ চটঅ ভাই কে ভাল চাৰিৰ মে পাই কে, পোহতোলা দামৰি তাকে মাৰালাই।

চেখান ডাঙৰ বেটা ওকাৰ কেৰ ৰাগ উঠলাই আৰ ভিতাৰ যাইক লে মন
নাই কাৰলেই। কিন্তু ওকাৰ বাপ নিকাইল কে মৰম চে বুঝালাই। চেখান
ডাঙৰ বেটা ওকাৰ কাহলাই মই এতনা বাচ্ছাৰ তৰ চেৱা কাৰলঅ ক'ন,
দিনে তৰ আঙ্গা নাই মাইন কে নাই খ। হলঅ চে তই মখে মৰ লগৰীয়া মান
চাংগে ৰং কাৰে একটা চ্ছাগৰি নাই দেলে। কিন্তু তৰ যি বেটা বেশ্যা চাংগে
আপান চামপাতি চেচ কাৰলেই ওকাৰ খাতিৰ পোহতোৰা দামৰি
মাৰলে। চেখান বাপ ওকাৰ ডাঙৰ বেটা ওকাৰ কে কাইলেই তই চবদিন মৰ
চাংগে আহি আৰ মৰ যি যি আহে চব তৰে হেকে। কিন্তু তৰ ভাই মইৰ ক
জীলাই, হেৰাই ক পাৱাল হল। ও খাতিৰ চে হামনি ৰং কাইকে আনন্দিত
হৱাল উচ্চিত হেকে।

চাৰাল

১/সঁচা আৰু মিছা।

ক)অপব্যয় বেটা দুৰ দেচ জাই ৰাহে

খ)আদমী ৰান কেৰ তিন ৰান বেটা ৰাহে

গ)অপব্যয় বেটা চামপাতি নাই বেইছ ৰাহে

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা।

ক)পাঠ টাকেৰ নাম কা হেকে ?

খ)লিখক কেৰ নাম কি হেকে ?

গ)কন বেটা ওকাৰ চামপাতি ভাগ খইজ ৰাহে ?

ঘ)চটঅ বেটা ওকাৰ কি মে আপান চামপাতি কে খাৰাচ কাৰলায় ?

লিখক-বিলিয়ম ধান

চিখক-চ্ছাত্র-চ্ছাত্রী,কাইল স্কুল মে পাঢ়েক কেৰ বাদলি একটা কাম
কাৰবই।

ৰিমঝিম-চেকান হলে হামনি কি কাৰবৈ ছাৰ।

চিখক-কাইল হামনি এক জাঘা ঘূৰেক যাবৈ।

ৰাতুল-বা! কেতনা মাজা লাগি।কাহা যাবৈ ছাৰ ।

চিখক-তুহনি পদ্ম দাদা কে চিন পাৱালা।

ৰহিম-হ,ছাৰ পাৱনা পদ্ম দাদা চিঠি লেইকে আৱেলা নহয় জানো।

চিখক-হ'।ঠিকে কাহাথি।কাইল হামনি চবে মিলকে ডাক ঘাৰ দেখেক
যাবৈ।

পিছে দিন চবে চিখক কাহাল ৰকম স্কুল চে লাইন পাইত কে চিফক
চাংগে ডাক ঘাৰ গেলাই।

চিখক চ্ছাত্র-চ্ছাত্রী মানকে ডাক ঘাৰ কেৰ কাম বুঝাই দেৱেক লে পোষ্ট
মাষ্টাৰ কে অনুৰূধ কাৰলেই।

পোষ্ট মাষ্টাৰ-চ্ছাত্র-চ্ছাত্রী চব তুহনি মন দেইকে চুনবা আৰ্ দেইখ লেবা ।

পৰী-ডাক ঘাৰ কেৰ নাজিক কেৰ লাল বাকচ টা আহে ,উটা কি হেকে
কাকা।

পোষ্ট মাষ্টাৰ-ওটা পোষ্ট বক্স বা ডাক বাকচ।চিঠি ভেজাইক হলে হিয়া ভৰাই
ৰাখলে হলাই।পিছে চিঠি চব নিকলাই কে ষ্টাম্প মাইৰ কে ঠিকনা লেইকে
ভেজাই দেৱাল হইলা।চিঠি ভেজাইক হলে ঠিকনা লিখ্ কে ডাক টিকেট
লাগাইক হৱেলা।

কমল-হামনিকেৰ ভাতখিয়া চাইড মে কিলে ঠিয় হয় আহায় কাকা।

পোষ্ট মাষ্টাৰ-ওচব পাইচা জামা ৰাখেক আহায় আৰ্ কেহঅ জামা টাকা
নিকলাই আৰ্ কেহঅ ডাক টিকেট কিনেক লাইন পাইত আহাই ।

চন্দন-হামি চুহইনি যে ডাক ঘাৰ মে টাকা -পাইচা কেৰ ওপৰিঅ বস্তু
ভেজেক পাৰাইলা।

পোষ্ট-মাষ্টাৰ-হ,তুহনি ডাক চে বস্তু, কিতাপ-পত্ৰ ভেজেক বা আনেক
পাৰালা।ইথে পাৰ্চেল কাহেনা।

লুনা-টাকা-পাইচা ন কি বকম ভেজেনা।
পোষ্ট-মাষ্টাৰ-টাকা-পাইচা ভেজেক হলে ফৰম ভৰাই কে পাইচা জামা কাইৰ
দেলে হোই।লেংগা চ্ছাইড মে লাইন পাতাল আদমি চব ও বকমে বৈথ
আহাই।টাকা ভেজাইক টাকে মানি অৰ্ডাৰ কাহেনা।
ৰহিম-হামনিকেৰ বা বাচ্চাল পাইচা ৰাখেলা ওটা কি?
পোষ্ট-মাষ্টাৰ-অ' বাচ্চাল কেৰ কথা পোচ্চাথি!হামনিকেৰ পিচ্ছু দিগে
দেখাথি ওচব কেহঅ কেহঅ বাচ্চাল পাইচ্ছা ৰাখেক আহাই।
চিখক-লুনা,ৰহিম চ্চালা,আইজ কেৰ চামাই চিৰালাই।আৰ্ কেখনঅ
আবই।
পোষ্ট-মাষ্টাৰ-এখান তুহনি অলপ চিখলা।পিছে আৰ্ বহুত চিখবা জানবা।
চ্ছাৱ-চ্ছাৱী-ধান্যবাদ কাকা,আৰ্ আবই।

চাৰাল

১/খালী জাঘা মে ভাৰা

ক)কাইল হামনি চবে মিলকে _____ দেখেক যাবৈ।

খ)কাইল _____ পাঢ়েক কেৰ বাদলি একটা কাম কাৰবই।

গ)কাইল হামি এক _____ যাবৈ।

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা

ক)স্কুলীয়া স্চোৱা চব কে ডাক ঘাৰ দেখালেই ?

খ)ডাক ঘাৰ মে কি কি ভেজাইক পাৰাইলা ?

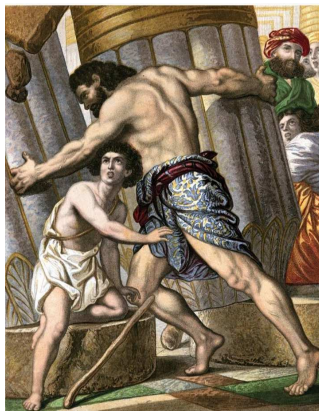
গ)ডাক গাৰ মে পাইচা ভেজাইক টাকে কি কাহেনা ?

ঘ)ছাত্ৰ-ছাত্ৰী চবকে ডাক-ঘাৰ কে লেইগ ৰাহে ?

লিখক-বিলিয়ম ধান

দানীয়া গোপ্তী মে মানোহ নামকেৰ একবান আদমী ওকাৰ ঘাৰনি চাংগে
 ৰাহে।ওকাৰ ঘাৰণি বাঁজি হৱাল খাতিৰ ঈশ্বৰাৰ কেৰ দূত মানোহ কেৰ ঘাৰনি
 কে কাহলেই।তই একটা বেটা জানাম দেবে ও খাতিৰ চে তই এখান অশুচি
 বস্তু নাই খাবে।তই জানাম দেৱাল বেটা টাকে মাথা নাই খুৰাবে ও ঈশ্বৰাৰ
 কেৰ নাচৰীয়া হোই।আৰ ও ঈশ্রায়েল কে পলেষ্টীয়া মান চে উদ্ধাৰ
 কাৰি।পাছে ঈশ্বৰাৰ কেৰ দূত মানোহ কেৰ ঘাৰনি কে দাৰচান দেলাই ওটা
 কথা মানোহ কে কাহলেই।পাছে মানোহ ওটা কথা চুইন কে ঈশ্বৰাৰ কে
 বিনতি কাইৰ কে আৰ্ একবাৰ আৱেক কাহলাই।ওটা কথা ঈশ্বৰাৰে চুইন
 কে দূত আৰ্ ওকাৰ ঠিন আলাই আৰ্ বেটা ওকাৰ কেৰ কথা ভাল চে দুইঅ
 বান কে কাহলেই।কথাচব চুইন কে মানোহ দূত কে ভোজন কাৰেক
 কাহলেই কিন্তু মনোহ নাই জানাত ৰাহে যে ও দূত ৰাহে।দূত বান কাহলাই
 তই যদি হোম উৎসৰ্গ কাৰবে হলে ঈশ্বৰাৰ কে কাৰ।মানোহ দূত বানকেৰ
 নাম পুচলাই কিন্তু যেখান যন্তবেদি কেৰ অগ্নিশিখা টা আকাচ দিগে উঠলাই
 চেখান দূতঅ উইঠ কে চাইল গেলাই।চেখান মানোহ দূত হেকে বইল কে
 জানলেই।পাছে মানোহ কেৰ ঘাৰনি একটা বেটা জানাম দেলাই ওকাৰ নাম
 চিমচোন ৰাখলাই।আৰ্ ঈশ্বৰাৰে আশীৰ্বাদ কাৰলেই।চিমচোন ডাঙৰ হৱাল
 পাছে তিন্মা চে নাইম জাই কে পলেষ্টীয়া মানকেৰ একবান ছোৱালী পচন্দ
 কাৰলেই।আৰ্ মাই বাপ ওকাৰ মানকে ওখে চাদি কাইৰ দেক কাহলাই।কিন্তু
 বাপ ওকাৰ নিজৰ ভাই মানকেৰ মাঝে চে চাদি পাতেক কাহাত ৰাহে পিছে
 বাপ ওকাৰ গম পালাই ইটা ঈশ্বৰাৰ চে হথে।তিন্মা জাইক চামাই চিমচোন
 একটা সিংহ পালাই আৰ্ ঈশ্বৰাৰ কেৰ আত্মা স্থিতি হল।আৰ্ চিমচোন
 সিংহ কে চিহ্ন দেলাই।আৰ্ চাদি খাতিৰ মানোহ ছোৱালী থিন টা গেলাই
 আৰ্ চিমচোন ভোজ তায়াৰ কাৰলেই।পাছে ওচব চিমচোন কে দেইখ কে
 ৩০ বান বেটী দেৱেক খজলাই।চেখান চিমচোন ওচব কে একটা কাথনি
 কাহলেই।কাথনি টাকেৰ উওৰ কাহেক পাৰলে মই গাতাৰ মে লেইক ৩০টা
 লোগা আৰ্ ৩০যৰা লোগা দেব নাই পাৰলে তুহনি দেবা। কাথনি টা- খাইক
 চে খাৱা বস্তু আৰ্ বলবান চে মাধু নিকাল লাই।তিন দিন তাকলে কেহ
 কাহেক নাই পাৰলাই।এদিন মে পলেষ্টীয়া চব তিন্মা কে চিমচোন কে
 ফুচলাই কে পুছেছক কাহলাই নহলে তৰ পিতৃ বংশ কে জালাই দেবই
 কাহলাই।এদিন দিনটা তিন্মা কাইন্দ কাইন্দ পুছেছাল খাতিৰ চিম্চোন কাই
 দেলাই আৰ্ তিন্মা পলেষ্টীয়া চবকে কাই দেলাই।

পাছে চিমচোন অঙ্কিলোন নাইম যাই কে ৩০ ঝান আদমি কে মাইৰ কে
ওচৰ কেৰ লোগা ৩০ ঝান কে দেলাই আৰু চিমচোন নিজ বাপ ঘাৰ চাইল
গেলাই চেখান তিন্মা কে ওকাৰ চাংগকে দেই দেলাই। অলপ দিন পিছে
চ্চাগৰি পোৱালি লেই কে তিন্মা কে দেখেক গেলাই চেখান বাপ ওকাৰ
কাহলেই যে তিন্মা কে তৰ চাংগ কে দেই দিলি তই ওকাৰ বাহিন কে ৰাইখ
লে। চিমচোন ৰাগে ৩০০ চিৰাল ধাইৰ কে পুচড়ি মে লোগা বাইন্ধ আশুন
লাগাই কে পাকাল ধান মে চ্ছইড় দেলাই। চব ধান আৰু জিতগাছ কেৰ বাৰী
পৰলাই চিমচোন ইটা কাৰলাই গম পাইকে। চিমচোন কে খজলাই কিন্তু
চিমচোন গুহা মে লোকাই ৰাহে পলেষ্টীয়া চব যিহুদা কেৰ বিৰুদ মে উইঠ
গেলায় চেখান যিহুদা কে ৰ ৩০০ আদমী আইকে চিমচোন কে ধাইৰ লে
গালায়। পাছে পলেষ্টীয়া চব লেহী মে জয়ধ্বনি কাৰলাই চেখান ঈশ্বৰাৰ
কেৰ আত্মা চিমচোন মে স্থিতি হয় কে গাধ কেৰ গাল কেৰ কাচ্ছা হাড় চে
এক হাজাৰ আদমী মাৰলাই। পাছে ঘচা মে চিমচোন দলীলাকেৰ প্ৰেম মে
ফাইচ গেলায়। পলেষ্টীয়া চব ম্চাল লাগাই কে বেশ্যা ঝান কে ৰূপ দেবই
কাইকে চুক্তি কাৰলাই। বেশ্যা ঝান কে চিমচোন কে ফুচলাই কে ওকাৰ চাক্তী
কি মে আহে পুচ্ছেক কাহলাই। চিমচোন বেশ্যা দলীলা কে তিন বাৰ তাক
মিচ্ছা কথা কাহলাই চেচ বাৰ দলীলা কে বাত মে ফুচ্চাইল কে চব বাতাই
দেলাই। পিছে দলীলাই পলেষ্টীয়া মানকে বাতলাই পলেষ্টীয়া মান আইকে
চিমচোন কেৰ চুল কে খুৰাই দেলাই। পাছে পলেষ্টীয়া চব চিমচোন কে ধাইৰ
কে ওকাৰ আইখ নিকলাই দেলাই। চিমচোনে ঈশ্বৰাৰ কে বিনতি কাৰলাই
আৰ চিমচোনে ঘাৰ কেৰ দুই টা স্তম্ভ কে ধাইৰ কে গিৰাই দেলাই হোৱা
জীৱিত চামাই চে মৰেক চামাই চিমচোন বেছি আদমি মৰালাই। পাছে
চিমচোন কেৰ ভাই আৰু পিতৃ বংশ চব ওখে কাবাৰ দেলাই।

চাৱাল

১/নিচে দেৱাল চাৱাল কে উত্তৰ আলোচনা কাৰা।

ক)চিমচোন কে ৰাহে।

খ)তিম্মা কে ৰাহে।

গ)দলীলা কে ৰাহে।

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা।

ক)চিমচোন কেৰ বাপ কেৰ নাম কি ৰাহে ?

খ)চিমচোন প্ৰথম কেখে চাদি কাইৰ ৰাহে ?

গ)চিমচোন কেৰ চাক্তি কাহা ৰাহে ?

লিখক-বিলিয়ম ধান

ডুবাপানী হলক ভাৰত কেৰ একটা ডাঙৰ চামাইচা। জেটা প্ৰত্যেক বাচ্ছাৰে ভাৰতকে বহুত ক্ষতি কাৰেলা। ডুবাপানী বিচেচ কাইৰকে বাৰিচা চামাই মে হৱেলা। বাৰিচা চামাইমে বেছি বাৰ্চা গিৰ জাৱাল খাতিৰ নাদী নালা মান পানী চে ভাইৰ কে বাম মে পানী চব নিকাইল জাৱেলা।

চেকান ডুবাপানী কেৰ সৃষ্টি হৱেলা। নাদী মে পানী বেছি হলে ভেটা চব ভাইও জাৱেলা চেকান বামপানী হয় জাইলা। ভাৰত কেৰ বেলেগ ৰাইজ্ কেৰ তুলনা মে আচাম আৰ বিহাৰ মে বেছি বামপানী হৱেলা। প্ৰত্যেক বাচ্ছাৰে আচাম আউৰ বিহাৰ মে ডুবাপানী হৱেলা। ডুবাপানী চামাই আদমি মানকেৰ ঘাৰ, বাৰী, ধান, চামপাতি বহুত নষ্ট কাৰেলা।

বহুত আদমি বেঘাৰ হয় জাৱেনা। চামাইচা টাচে পাৰাপাৰ পাৱেক খাতিৰ চাৰকাৰে আগতিয়া ব্যৱস্থা হাতে লেৱেক লাগে। কিন্তু ৰাইজ্ আৰ্ কেন্দ্ৰ চাৰকাৰ এই চামাইচা টাচে পাৰাপাৰ পাৱেক খাতিৰ কন্ ব্যৱস্থা নাই কাৰেলা। জেখান চামাইচা টা আই জাৱেলা চেখান স্কুল মানকে ৰিলিফ কেম্প বানাই চালাই না আৰ্ ৰিলিফ কেম্প মান মে ৰাহাল আদমি মান কে খাইক লে ভাল চে নাই দেৱেনা।

ডুবাপানী হৱাল চামাই আদমী চব ৰাহেক খাইক পিয়েক বহুত কষ্ট পাৱেনা। কিন্তু চাৰকাৰ এই চামাইচা চে লাডেক আঘে তয়াৰ হৱেক লাগে কিন্তু চাৰকাৰে ধ্যানে নাই দেৱেন। যদি চাৰকাৰে বিভিন্ন ব্যৱস্থা হাত মে লেই কে কাম কাৰী হলে এই চামাইচা টাচে হাত হাৰেক পাৰাই। ভাৰত তথা আচাম খেতি প্ৰাধান দেচ হেকে আৰ্ জেটা চামাই মে ডুবাপানী হৱেলা ওটা চামাই টা খেতিকেৰ চামাই চবে খেতি কাইৰ ৰাহাই না আৰ্ ডুবাপানী হয় গেলে খেতি চব বেয়া হয় জাৱেলা। ও ৰকম চে বহুত আদমি ডুবাপানী চামাই বহুত নিৰাচ হয় জাৱেনা।

ডুবাপানী দুই ৰকম হৱেলা -

ক)প্ৰাকৃতিক চে।

খ)কৃত্ৰিম চে।

প্ৰাকৃতিক টা হামনি আদমি মান গাচ্ছ চবকে কাইট কে প্ৰাকৃতিক পাৰিবেচ
কে ধ্বংচ কাইৰ দেৱাল খাতিৰ জলবায়ু বাদাইল কে। বাৰচা বেছি হয় কে বা
বাৰচা নাই হৈক চামাই বাৰচা হয় কে বামপানী টা হৱেলা।

কৃত্ৰিম টা নাদী কে বাইন্ধ কে বহুত পানী জামা কাইৰ কে ৰাখেনা কিছুমান
কাম খাতিৰ। জি ৰকম বিজলী বানাইক আৰ্ বেলেগ বেলেগ কাম খাতিৰ
। জেখান ও পানী টা ভেটা টাকে ভাইংগ কে পানী বেছি হয় লা চেকান
কৃত্ৰিম বানপানী হইলা। বামপানী হৱাল দায়ী হামনী মানঅ হিকি বিনা কাৰন
গাচ্ছ মানকে কাইট দিলা নালা পুখৰী চবকে তইপ দিলা কিছুমান
হামনিকেৰ ভুল আহে।

চাৱাল

১/সন্ধি ভাঙাল চব্দ মানকে পাঢ়া আৰ পাঠচে চব্দ লেইকে সন্ধি ভাঙা।

ক)কচ্ছিচ (কচ +ছিচ)

খ) শাস্ত্ৰ (শাস + ত্ৰ)

গ) পণ্ডিত (পণ +দিত)

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা

ক)ডুবাপানী পাঠ কেৰ লেখক কে ?

খ)কেখান বেছি আচামে ডুবাপানী হৱেলা ?

গ)ডুবাপানী হলে কি কি নষ্ট কাৰেলা ?

ঘ)ডুবাপানী মে আপান ঘাৰ ডুইব গেলে আদমী মান কাহা ৰাহেনা ?

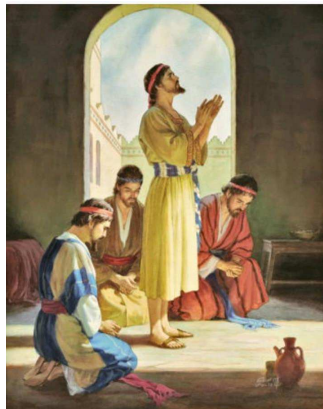
লিখক-বিলিয়ম ধান

যিহুদা মে দানিয়েল নামকেৰ য়ুরক আৰ্ ওকাৰ তিন ঝান চাংগ্ ইচৱাৰ মে বহুত বিচৱাচী ৰাহাই। দানিয়েল দিন মে তিন বাৰ প্ৰাৰ্থনা কাৰাত ৰাহে। যিহুদা ৰাজা যিহোয়াকীম কেৰ ৰাজত্ব চামায় বাবিল কেৰ ৰাজা নবুখদনেচৰ যিৰুচালেম অবৰুদ্ধ কাইৰ কে যিহুদা কেৰ আদমী মানকে বন্দি বানাই কে বাবাল লেই গেলাক। ও বন্দি কেৰ মাঝেই দানিয়েল, হননীয়া, মীচায়েল আৰ্ অজৰীয়া অ ৰাহাই। কলদীয়া শাস্ত্ৰ চিখাইক খাতিৰ ইশ্ৰায়েল বন্দি মানকেৰ মাঝে চে দেখেক লে চুন্দাৰ, ভাল চিখিত আৰ্ ক'ন ঘুন নাই ৰাহাল য়ুরক মান কে বাচ্ছেক খাতিৰ ৰাজাই আদেচ দেলাই। ওচব কেৰ মাঝে চে বাইচ্ছ কে তিন বাচ্ছাৰ তাক চিফ্ফা দেই কে পাকৈত কাইৰ কে ৰাজা কেৰ আগু মে থিয় কাৰেক ৰাজাই কাহলেই। ৰাজাকেৰ আদেচ মতে কলদীয়া শাস্ত্ৰ পাঢ়েক লে দানিয়েল আৰ্ ওকাৰ তিন ঝান চাংগ কে চুনাৰ গেলাই। দানিয়েল আৰ্ ওকাৰ তিন ঝান বন্ধু ইচৱাৰ বিচৱাচি ৰাহাই আৰ্ বাবিল দেচ টা মুৰ্তি পুজা কাৰাল দেচ ৰাহে। ও ৰকম চে দানিয়েল আৰ্ ওকাৰ তিন ঝান বন্ধু মানকেৰ ইচৱাৰ কেৰ চেৱা কাৰেক মে অলপ দিগদাৰ হলাই। ৰাজা কেৰ আদেচ মতে যেমান কলদীয়া শাস্ত্ৰ চিফ্ফা লেৱাল চব কে ৰাজা কেৰ খানা চবকে খাইক লে আদেচ দেলাই (মাচ, মাংচ, চাৰাব)। দানিয়েল হৰ কেৰ ওচব খালে ইচৱাৰ কেৰ নাজাৰ মে পাপ হোই। ও খাতিৰ চে দানিয়েলে যে ঘাৰগিৰি ঝান কে ওচব কে চাগ-চবজি আৰ্ পানী দেইক লে কাহলেই কিন্তু ঘাৰগাৰি ঝান মানতি নাই হৱাত ৰাহে কিন্তু দানিয়েলে ঘাৰগিৰি ঝান কে কেই দিন দেই কে পৰীকচ্ছা কাৰেক কাহলেই। কেকাৰ চেহৰা সতেজ দেচ্ছাই। চেখান ঘাৰগিৰি ঝান ১০ দিন ওচব কে চবজি পানী দেই কে ১০পিচে পৰীকচ্ছা কাৰলেই ত দানিয়েল হৌৰ কে বাকি ৰাজা কেৰ খানা খাৱাল মানচে সতেজ পালাই পিচে ঘাৰগিৰি ঝান দানিয়েল হৌৰ কে চবজি পানীয়ে দেলাই। দানিয়েল আৰ্ ওকাৰ তিন ঝান চাংগ শাস্ত্ৰ আৰ্ বিদ্যা জ্ঞানী মে ইচৱাৰ পাকৈত কাৰলেই চাংগে দানিয়েল কে দাৰচান আৰ্ চাপনা বুঝেক পাৰা হলাই। একদিন নবুখদনেচৰ ৰাজাই চাপনা একটা দেখলাই চাপনা টা ই ৰকম -ৰাজা একটা ডাঙৰ মুৰ্তি দেখলাই। যে টা বহুত ডাঙৰ ৰাহে। মুৰতি টাকেৰ মাথাটা চনাকেৰ চ্চাতিটা আৰ্ হাতটা ৰূপাকেৰ পেট টা পিতল কেৰ আৰ্ গঢ় টা লহা আৰ্ মাটিকেৰ ৰাহে। চাপনা টাকেৰ ফলিতা দেইক লে দেচ কেৰ শাস্ত্ৰ পণ্ডিত চব কে বলালেই কিন্তু কেহ দেইক নাই পাৰলাই।

পিছে দানিয়েলে আই কে চাপনা কেৰ ফলিতা দেইক লে একদিন কেৰ চামাই খজলেই।

ৰাজা চামাই দেলাই দানিয়েলে প্ৰাৰ্থনা মে ইচৱাৰ কে ৰাজাকেৰ চাপনা কেৰ কথা জানালেই। দানিয়েল নিন্দাই ৰাহেক চামাই ইচৱাৰে দানিয়েল কে দাৰচান দেলাই। পিছে দানিয়েলে ৰাজা কেৰ চাপনা কেৰ ফলিতা বাতালেই। ৰাজা ফলিতা চুইন কে ফুৰ্তি হলই আৰ্ দানিয়েল কেৰ ইশ্বৰ মহান বলইকে কাহলেই আৰ দানিয়েল কে বহুমূল্য বটা দেলাই আৰ্ দানিয়েল কে গটেই বাবিল

কেৰ প্ৰধান বিষয়া আৰ্ হননীয়া, মীচায়েল আৰ্ অজৰীয়া কে ৰাইজঅ মান কেৰ ৰাজ কাৰ্য মে নিযুক্ত কাৰলেই। একদিন ৰাজাই ৬০ হাত দীঘল আৰ্ ৬০ হাত বহল চনা কেৰ মুৰতি বানালাই আৰ্ ঘোচনা কাৰলাই যেব্বান এই মুৰতি কে চেৰা নাই কাৰি ওখে আগুন মে ফেকাল জাই। হননীয়া, মীচায়েল আৰ্ অজৰীয়া ইচৱাৰ বিচৱাচী ৰাহাল খাতিৰ মুৰতি চেৰা নাই কাৰলাই চেহেলে ওচব কে আগুণ মে ফেইক দেলাই। কিন্তু ওচব কে ইচৱাৰে বাচ্চালাই। অহে ৰকমে বহুত দিনকেৰ পাছে দাৰিয়াবচ ৰাজাকেৰ চামাই ৰাজাই আদেচ দেলাই যে মৰ দেবতা কেৰ বাহিৰে। বেলেগ ইচৱাৰ কেৰ চেৰা কাৰি ওখে সিংহ কেৰ গুহা মে ফেকাল জাই। কিন্তু দানিয়েলে নিজৰ ইচৱাৰ কে ডাৰাত ৰাখে ক'ন ৰাজা কেৰ আদেচ কে নাই মাইন কে আপান ইচৱাৰকে ৰৌজ যি ৰকম প্ৰাৰ্থনা কাৰেলা ওটা চামাই প্ৰাৰ্থনা কাৰেক চামাই ওখে ধাৰলাই। আৰ্ ৰাজা কেৰ আদেচ ৰকম সিংহ কেৰ গুহা মে ফেইক দেলাই কিন্তু দানিয়েল কে সিংহ চব ক'ন নাই কাৰলাই ইচৱাৰ দানিয়েল কে বাচ্চালাই। অহে ৰকম হামনিকেৰ বিচৱাচ কাড়কাড়ৱা হৱেক লাগে। ইচৱাৰ মে মৰলঅ তৰে জীয়াত ৰাহলঅ তৰ মই।

চাৰাল

১/তিনটা নাতুন চৰ্দ লিখা কাহানী চে চিখাল।

ক)

খ)

গ)

২/খালী জাঘা মে উত্তৰ লিখা

ক)যিহুদা কেৰ ৰাজা কে ৰাহে ?

খ)নবুখদনেচৰ কাহাকেৰ ৰাজা ৰাহে ?

গ)দানিয়েল আৰ্ ওকাৰ তিন চাংগ কে কাহা বন্দি বানাই কে লেইগ ৰাহাই ?

ঘ)কে চাপনা দেইখ ৰাহে ?

ঙ) কেখে সিংহ কেৰ গুহা মে ফেইক ৰাহায় ?

This book was created with Bloom Enterprise features freely enabled in order to support projects funded by the local community.

